

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/104/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010424
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:8125010424.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a sudcov JUDr. Juraja Valáška a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom C. D. XX, pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., na neverejnom zasadnutí dňa 05. februára 2026, prejednal sťažnosť A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 10. septembra 2025, sp.zn. 31Nt/9/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 31Nt/9/2025, zo dňa 10. septembra 2026 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 41Nt/25/2022, zamietla.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obhajca odsúdeného do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Obhajca podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti obhajoba poukázala na to, že je neprijateľné, aby sa v nejako prípade uznalo, že návrh podľa § 33 odsek 2 zákona č. 119/1990 Zb., je možné podať kedykoľvek, zatiaľ čo v inom prípade by sa uplatňovala prekluzívna lehota. Podľa jeho názoru je návrh na povolenie obnovy alebo návrhy na súdnu rehabilitáciu môžu oprávnené osoby podávať opakovane, v prípade že bol návrh zamietnutý, nič nebráni tomu, aby po zhromaždení nových dôkazov, či zistení nových skutočností bol návrh podaný znova. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach a navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu alebo alternatívne aby povolil návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 41Nt/25/2022.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť A. B. nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe sudcu pre prípravné konanie chyby procesného charakteru, ktoré by samé opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Krajský súd v konečnom dôsledku konštatuje, že v dôvodoch podanej sťažnosti nie je ani vytýkaná existencia takýchto procesných pochybení v konaní, ktoré predchádzalo výroku napadnutého uznesenia.

Z ustanovenia § 394 odsek 1 Tr. poriadku vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom možno povoliť iba vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom

nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Za nové skutočnosti skôr neznáme v zmysle § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Z interpretácie ustanovení § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku vyplýva, že v konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd sa vyššie uvedenými právnymi úvahami a zákonnými podmienkami pri rozhodovaní o podanom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania dôsledne riadil a rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom v odôvodnení napadnutého uznesenia aj presvedčivo vysvetlil, z akého dôvodu nemohol akceptovať podaný návrh odsúdeného. Krajský súd sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa v celom rozsahu stotožnil, pretože návrh odsúdeného na obnovu konania skutočne neobsahoval žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli pre súd skôr neznáme, a zároveň by mohli odôvodniť iné rozhodnutie. Pôvodným rozhodnutím bolo uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 20. apríla 2023 sp. zn. 41Nt/25/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 28. júna 2023 sp. zn. 3Tos/80/2023, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného na vyslovenie účasti na súdnej rehabilitácii podľa § 33 odsek 2 zákona č. 119/1990 Sb, z dôvodu, že predmetný návrh bol podaný oneskorene. Odsúdeným uvádzané sťažnostné námietky sú v podstate totožné s obsahom jeho návrhu na povolenie obnovy konania, pričom za novú skutočnosť vo svojom návrhu považoval to, že návrh na vyslovenie účasti na súdnej rehabilitácii bol podľa jeho názoru podaný včas, čo mali preukazovať aj novšie rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne v iných veciach týkajúcich sa vyslovenia účasti na súdnej rehabilitácii. Na základe uvedeného sa odsúdený snaží obísť už raz krajským súdom konštatovanú prekážku nebis in idem a dosiahnuť tak otvorenie konania vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 41Nt/25/2022, ktoré dôvody však nie sú spôsobilé v zmysle Trestného poriadku odôvodniť povolenie obnovy konania. Aj podľa názoru krajského súdu ide len o právny názor odsúdeného a nie záväznú skutočnosť, jednotne prijatú súdmi v rámci ich rozhodovacej činnosti, pričom s uvedenými argumentami odsúdeného sa už vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal súd prvého stupňa a preto krajský súd na správnu argumentáciu súdu prvého stupňa odkazuje poukazujúc na jednotu dvojinštančného súdneho konania, keď odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tiež je potrebné poukázať na to, že návrh na obnovu je založený na právnej argumentácii, pričom v konaní o povolení obnovy konania konajúce súdy nemajú oprávnenie sa vysporiadať s otázkami právneho charakteru, čo je naopak účelom dovolania ako ďalšieho mimoriadneho opravného prostriedku (práve dovolanie „slúži“ na nápravu procesných a hmotnoprávných nedostatkov a pochybení).

Navyše krajský súd v zhode s názorom okresného súdu v napadnutom rozhodnutí zdôrazňuje, že podľa § 394 odsek 1 až odsek 3 Tr. poriadku zákon pripúšťa možnosť obnovy len v tých konaniach, ktoré skončili právoplatným rozsudkom, trestným rozkazom, uznesením o zastavení trestného stíhania, podmiennečnom zastavení trestného stíhania a podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, pričom uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 20. apríla 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tos/80/2023 zo dňa 28. januára 2025, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného na vyslovenie účasti na súdnej rehabilitácii, nie je rozhodnutím, voči ktorému by zákon umožňoval povolenie obnovy konania.

Okresný súd teda správne zistil, že v danom prípade nielenže nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by mohli viesť k zmene pôvodného rozhodnutia ale sa nejedná ani o rozhodnutie, voči ktorému by zákon pripúšťal podanie mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 394 Tr. poriadku.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako neďôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.